

Ilustrovala Adela Režná

Diana Mašlejová

Stratený zajko na Islande

Albatros

Stratený zajko na Islande

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Diana Mašlejová
Stratený zajko na Islande – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Stratený zajko na Islande

Diana Mašlejová

Stratený zajko na Islande

Albatros

u. fond
na podporu
umenia

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Kniha vyšla vďaka podpore, poskytnutému štipendiu
od Fondu na podporu umenia.

Kniha vyšla vďaka štipendiu od Literárneho fondu.

Text © Diana Mašlejová, 2019

Illustrations © Adela Režná, 2019

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1352-8

ISBN e-knihy 978-80-566-1450-1

Volám sa pán Zajko a toto je môj skutočný príbeh.

Keď vnímate svet očami malého plyšového zajka, všetko sa vám zdá byť veľké. Veľká je posteľ aj dvere, veľké sú ľudské uši i psie laby a okná sú priam obrovské. Neviete, čo sa za tými oknami skrýva, pretože patríte do detskej izbičky – zvyčajne kamsi na drevenú policu alebo na vankúš a svet za múrmi tej izby vám pripadá vzdialený, neuveriteľný, ohromný, ale aj desivý. V minulosti som nepocítil potrebu opustiť dobre známu postieľku a vydať sa do sveta. Všetko sa však zmenilo, keď sa v mojom plyšovom živote prihodilo niečo dôležité.

Vysvetlivky:

- zrkovka cesta
- 2 poradie cesty
- Island krajina
- Island názov navštívenej krajiny
- Reykjavík názov navštíveného mesta
- Taliansko krajiny
- Jadranské more moria a zálivy

Straka odmieta letieť na Island! To mám ísť pešo?

Stalo sa to minulé prázdniny. S mojou majiteľkou, malou školáčkou Jankou, a jej ockom sme cestovali do Paríža. To vám bolo nečakané dobrodružstvo! Vtedy som sa však bál až po končeky svojich plyšových uší. Len si to predstavte! Keď ma moja Janka nechtiac zabudla v parížskej hotelovej izbe, ukradla ma upratovačka a podarovala ma ako darček svojmu synčekovi Antoanovi. Prvýkrát som Antoana zbadal nehybne ležať v posteli pár dní pred jeho vážnou operáciou nôh. Dnes už Antoan veselo skáče aj behá a starý vozík, na ktorom sedával, predali inému chlapcovi, ktorý ho potreboval. Keď som vtedy s Antoanom čakal v nemocnici, jeho mamičku zaškrelo svedomie a rozhodla sa ma vrátiť. Nešťastnou náhodou som sa však ocitol v nemocničnej kuchyni, kde som stretol odvážneho potkana Otta. Často naňho spomínam, veď mi zachránil život a ten svoj ohrozil, len aby ma dovedol späť k Antoanovi.

No a napokon som spoznal straku, ktorá zbierala strieborné dezertné lyžičky. Bola nimi celkom posadnutá, chudinka. Zrazu som jej do rany prišiel ja a rozhodla sa ma za jednu z nich vymeniť u riaditeľa vtáčieho vetešníctva. Až ma zamrazí na chrbátiku, keď si predstavím, že sa zo mňa vtedy mohol stať vankúš pre akéhosi pyšného vrabca. Našťastie sa straka napokon umúdrila. Prehovoril som jej do duše a presvedčil ju, aby ma zanesla späť k Antoanovi a začala konečne robiť niečo užitočné a zdravé. Kto by bol povedal, že poslúchne

a stane sa mojím osobným doručovateľom na trase Paríž — Bratislava. V Bratislave totiž bývam s mojou Jankou a do Paríža pravidelne chodievam za Antoanom. Straka je perfektná letkyňa a cestovať s ňou je obrovská zábava. Vždy sa poteším, keď zobákom zaklope na okno a zavrtí hlavou. Vraví tým jediné — nasadať, ide sa! Zvyčajne spolu cestujeme raz do mesiaca, no tentoraz si to pýtalo malú zmenu. Celý jún som s Antoanom strávil na predmestí Paríža v skromne zariadenom malom byte. Ležal som pri ňom, keď sa učil na písomky do školy, a trpezlivo som sledoval riešenia ťažkých matematických úloh. Školský rok skončil s vyznamenaním. Antoanova mamička pracuje v parížskom hoteli ako upratovačka, aby mohla svojmu synovi zaplatiť dobrú školu pre malých matematikov. Mne však vôbec neprekáža, že sa v malom byte na okraji mesta tlačia naraz piati ľudia. Najdôležitejšie predsa je, že sa všetci majú radi.

V nedeľu 1. júla po mňa mala prísť straka, aby ma odniesla k Janke do Bratislavy. Ako som však spomínal, náš plán sa zmenil.

„Janka ide s ockom na dovolenku na Island a bola by veľmi rada, keby si tam prišiel za ňou,“ oznámil mi Antoan, keď dočítal list od Janky. Keďže som len plyšový zajko, nemohol som mu odpovedať. Všetkému som však rozumel a aj Antoan to už o mne za ten čas vedel. Straka sedela vedľa neho na nočnom stolíku a čakala na pokyny.

„Jankin ocko navrhuje, aby sme ťa poslali na Island v klasickom poštovom balíku. Cesta až na samý sever Európy je vraj pre straku nebezpečná. Mohli by ste sa stratiť alebo by vás mohla prekvapiť víchrica. Zlé počasie je na Islande bežné a mení sa skoro každú hodinu,“ tlmočil nám Antoan.